

Provizorní balada

Karel Kryl

1. Sedí na lavičkách, hrají čáru u zdi činžáků,
hrají po uličkách na kytaru, v kapse sáček buráků,
cestu předurčenou nepochválí, lžím se nediví,
hlavu přeplněnou ideály, jež bohužel neživí.
R: Zatímco vytrvale hledají podnájem,
každý z nich okázale předstírá nezájem,
tvrdošíjně uctívají vzory ulice,
vždyť svatí se dnes dožívají věku jepice, věku jepice.

2. Ještě provonění květy zvonků z toulek nedělních,
stojí uhonění u svých ponků nebo stavů prádelních,
práci po okolí jenom tuší, víc se čaruje,
když se nepodvolí, jak se sluší, ukazovák varuje.
R: Vůbec nic neznamená upřímné jednání,
pán starší poznamená, že nemá chování,
jestliže se nepoučí příliš mladý muž,
přelíbezně doporučí: Zařaď se a kuš! Zařaď se a kuš!